

Sygn. akt V CSK 396/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku K. G. i H. G.

przy uczestnictwie M. G.

o dział spadku i zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 sierpnia 2014 r.,

skargi kasacyjnej uczestnika postępowania od postanowienia

Sądu Okręgowego w C.

z dnia 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że wnioskodawczynie i uczestnik postępowania ponoszą koszty
postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w
sprawie.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza przepis art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c. oraz reprezentatywne piśmiennictwo.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią więc obligatoryjny i nieodzowny element oceny w tym stadium postępowania kasacyjnego. Badanie ich na podstawie i w zakresie, przedstawionego w piśmie uzupełniającym braki skargi kasacyjnej, uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania doprowadziło Sąd Najwyższy do konkluzji, że w sprawie nie wystąpiła żadna z obu wskazanych przesłanek spośród wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

O nieważności postępowania apelacyjnego nie świadczy bowiem odmowa wysłuchania uczestnika postępowania M. G., ani odmienna od dokonanej przez Sąd ocena przez skarżących opinii biegłego sądowego.

Nie wystąpiła również potrzeba wykładni art. 55¹ k.c., ponieważ jego interpretacja nie budzi poważnych wątpliwości ani nie wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, a skarżący wskazują jedynie na odmienną ocenę sądów co do opinii biegłego w kwestii zasadności stosowania tego przepisu w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy nie dopatrył się wykazania przez skarżących wystąpienia przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

[aw]